

! RADOSTNÉ A MILOSTÍPLNÉ VÁNOCE !
! ŠTASTNÝ, ZDRAVÍ PLNÝ A POŽEHNANÝ NOVÝ ROK !

Číslo 12.

Roč. XXI.

Prosinec 1992.

Z V O N

148 Main St. - New Rochelle, N.Y. 10802
P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225

PASTORÁLNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

*Pomoc, kterou se církev snaží poskytnout
lidské činnosti prostřednictvím křesťanů*

Sněm vybízí křesťany, příslušníky obojí obce, aby se snažili plnit své povinnosti vůči světu, a to pod vedením ducha evangelia. Je sice pravda, že zde namáme trvalou vlast, ale hledáme budoucí; avšak ti, kdo se proto domnívají, že mohou zanedbávat své povinnosti vůči tomuto světu, jsou na omylu, neboť si neuvědomují, že právě víra je tím více zavazuje, aby je splnili, každý podle svého povolání. Neméně se však mýlí ti, kdo se naopak domnívají, že se mohou tak pohroužit do světských záležitostí, jako by tyto záležitosti byly úplně mimo náboženský život, protože ten podle nich záleží pouze v obřadech a v zachovávaní některých mravních povinností. Rozpor, který je u mnoha lidí mezi vírou, ke které se hlásí, a denním životem, je třeba počítat mezi nejzávažnější omyly naší doby. Toto pohoršení prudce odsuzovali již ve Starém zákoně proroci, a v Novém zákoně sám Ježíš Kristus ještě více za ně hrozil těžkými tresty. Nestavme proto nesprávně proti sobě

činnost v zaměstnání a ve společnosti na jedné straně a náboženský život na straně druhé. Když křesťan zanedbává své časné povinnosti, zanedbává tím své povinnosti vůči bližnímu, ba vůči samému Bohu, a uvádí tak v nebezpečí svou věčnou spásu. Křesťané, jdoucí za příkladem Krista, jenž pracoval jako řemeslník, se mají spíše radovat, že mohou vykonávat všechny své pozemské činnosti a uvádět přitom v jednu živoucí syntézu lidské, domácí, výdělečné, vědecké i technické úsilí s náboženskými hodnotami, jejichž nejvyšším řízením se všechno usměrňuje k Boží slávě.

Světské povinnosti a činnosti jsou vlastně, i když ne výlučně, věc laiků. Když tedy oni jednají, ať jednotlivě nebo sdružení, jako občané světa, budou nejenom zachovávat zákony vlastní každému oboru, ale budou se snažit, aby získali na těchto polích skutečnou odbornost. Ochotně budou spolupracovat s lidmi, kteří jdou za stejnými cíli. Uznávajíce požadavky víry a obdařeni její silou, ať pohotově podávají, kde je toho zapotřebí, nové podnětné návrhy a provádějí je. Je to věc jejich svědomí vhodné už formovaného, aby se Boží zákon vepsal do života pozemské obce.

(pokračování)

VĎAKA ZA DNEŠNÝ DEŇ

Pane, ďakujem ti za dnešný deň.

Odpusť mi, ak som ho neprežil úplne podľa tvojej vôle.

Ďakujem ti, že si ma zachoval v dobrom zdraví a že sa mi nič zlého neprihodilo.

Ďakujem ti za úlohy, v ktorých som mohol vyskúšať svoje sily a vytrvalosť.

Ďakujem ti za stretnutia s ľuďmi, za ich úsmevy, priateľské slová a pochopenie.

Ďakujem ti za radosť z dobra, ktoré som zažil.

Ďakujem ti za nádej, ktorú si vo mne vzbudil vo chvíľach sklamania.

Ďakujem ti za čaro zažitých krás.

Ďakujem ti aj za ... a za toľko iných vecí.

(Frankemöller-Stieler)

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

Poznej sám sebe

"Poznej sám sebe!" stálo kdysi napsáno na chrámu v Delfách. Znáť sebe se vždy považovalo za vrchol vši moudrosti. Dnešní doba však snadno podléhá pokušení zajímat se o všechno, co nejsme my. Rozkládáme atomy, zkoumáme kosmické prostory a v záplavě novin, zpráv i vědeckých pojednání o všem na zemi, vyšla v tomto století kniha s titulem, který by nás měl zalít studem: "Člověk - tvor neznámý". A přece mezi všemi viditelnými věcmi jediný člověk byl stvořen k obrazu a podobnosti Božímu (Gen 1, 26). V něm, jako v zrcadle, můžeme poznat i Tvůrce. Je-li studánka čistá, odráží se v ní nebe. V čistém srdci člověka se obnovuje ráj, důvěrný styk s Bohem, tam je pravé poznání a hodnocení vši skutečnosti.

"Velká milost Boží je poznat sám sebe, kdo ji chce dostat, ať se o ni modlí" (Sv. František Xav.) - "Největší div přírody je sám člověk" (Pascal).

Co je člověk?

Plato, idealisté a všichni, kteří upřiljšovali duchovní stránku, tvrdili, že člověk je duše, částka světa Božího, svržená a odsouzená do bláta těla a země. Naopak materialisté věří, že člověk je v podstatě hmota, tělo; duševní vývoj pro ně není než nadstavbou tělesných a hmotných podmínek. Křesťanská nauka je uprostřed mezi oběma extrémly. "Je nebezpečné," říkával Pascal, "věřit, že člověk je jen jakési vyšší zvíře, ale stejně nebezpečné myslet, že je anděl." Nejsme jenom tělo, nejsme jenom duše. Obojí patří k našemu "já". Jsme jednota duše a těla. Obojí částka naší bytosti má své požadavky a obojí bude oslavena při vzkříšení z mrtvých.

"Co je člověk, že si na něj vzpomínáš, a co je lidské dítě, že je navštěvuješ? O málo menšího než anděly jsi ho udělal, dals mu korunu cti a slávy na hlavu" (Žalm 8, 5-6). - "Tělo máme ze země, ducha z nebe, proto jsme zemí a nebem současně" (sv. Cyrilan).

(pokračování)

V křesťanství je místo pro každého.

I největší lotr je hoden spásy - i v něm je něco nevinného, co miluje Bůh. Proto zachraňuje to ostatní, co se "zatoulalo". Jednám já také tak? Jestliže ne, je nejvyšší čas, abych svou praxi změnil.

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě :

1. Za zemř. Dr. Jana Voženíka - dcera pí. L. Miles
 - Za zemř. Marii Růžkovu - pí. L. Miles
 - Za zomrelých rodičov z oboch strán a brata Milana
 - manželia Abrahámovi
 - Za zomrelého Jana Gašparíka - manželka a deti
2. Za zemřelou maminku Marii - pp. Petr a Pavel
 Růžek s rodinami a příbuznými
 - Za zemřelou Julii Wasyleniuk - manžel a dcera
 - Za zemřelého Josefa Kasardu - pí. Anna Gavalda
3. Za živou a zemř. rod. Krajčovu - rod. Krajčova
 - Za zomr. Jozefa Kasardu - p. S. Veselý s rod.
4. Za zemř. Dr. Bohumíra Bunžu - manželé Hrudovi
 - Za zemř. Jarmilu Janděckovu - rodina pana Otakara Bláhy
5. Za zemřelého Ottu Milčice - manželka a děti
 - Za zomrelých rodičov Karola a Annu Magulových
 - manželia Magulovi
6. Za zemř. tatínka Karla a maminku Vilemínu - rodina Slámova a pan
 Zdeněk Novák
 - Za zemř. bratra Josefa Yirku - manž. Jerry a Květa Yirkovi
7. Za zemřelého Dr. Zbislava Peterse v den jeho narodenin - manželka
 - Za zomrelých Jozefa a Katerinu Pastierových - manželia Magulovi
8. Za zdraví, Boží ochranu a požehnaní pro manžely Volných
 - Za zomrelého Jozefa Magulu - manželia Magulovi
9. Za zemřelou manželku Helenu - pan Stanislav Kábrt
 - Za zomrelých starých rodičov z oboch strán - manželia Magulovi
10. Za zemřelého tatínka Františka - pan František Hortvík
 - Za zemřelou Boženu Večeřovu
11. Za zemřelé rodiče a bratra Cyrila - manželé Volní
 - Za zemřelou sestru Vilmu Brinichovu - manželé Šebestovi
12. Za zemřelou Růženu Dubovskou - paní Jana Janco
 - Za zemřelé rodiče a sourozence - manželé Volní
13. Za živou a zemř. rodinu Horákovu z obou stran - pí. Mary Horák
14. Za zemřelého JUDr, Jaroslava Němce - paní Růžena Sedlaříková
 - Za zemř. Štefana a Herminiu Kabarcovy - manž. Josef a Maryann
 Daňkovi
15. Za zemřelou Františku Frantovu a manžela Josefa - rodina Naňkova
 - Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
 - Za zemřelé rodiče Annu a Franka Hindrovy - dcera
 - Za zemřelou Alžbētu Bergerovu - její manžel
16. Za zemřelého Petra Němečka - pan František Němeček
 - Za zemřelé Štefana a Herminiu Kabarcovy - manželé Henry a Božena

Populovi

17. Za zemř. rodiče Vendelina a Annu Bojanovské - sl. Oktavie Mucskova
- Za zemřelého Dr. Vojtěcha Vagasského a manželku
18. Za zemřelé Jaroslava a Růženu Plannerovy - manželé Plannerovi
- Za zemř. Nadiu a Jaroslava Ručovy - rodina Petko
19. Za nemocnou osobu - pan František Němeček
- Za zemřelé Cyrila a Štefana Petko - rod. Petko
20. Za živou a zemřelou rodinu Hlavatých z obou stran
rodina Hlavatých
- Za zemřelé rodiče Dr. Ladislava a Marii Růžkovy a příbuzné z obou stran - pp. Petr a Pavel Růžkovi s rodinami
21. Za zemřelého Dr. Rudolfa Kremla - manželka
- Za zemřelého manžela Jana - paní Olga Valovčíková
22. Za zemřelého Vítězslava Hlavatého - manželka s rodinou
- Za zemřelé Juraje a Dorotu Birko - rodina Petko
23. Za rodinu Štefana a Anny Petko
- Za zemř. manžela a celou rodinu z obou stran - pí. Anna Benáčková
24. Za zemřelého tatínka Rudolfa Boleslava - syn Rudolf s rodinou
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Boženu Snížkovu,
paní Růženu Kankrlíkovu a pana Ládu Nováka - pí. Naďa Horáková
25. půlnoc - Za všechny přítomné na mši svaté a za jejich rodiny
- ráno: Za živé a zemřelé členy rodin Kašparovy a Ministrový - pan
Jeroným Minister a pan Mirek Kašpar
26. Za zemřelého Dr. Rudolfa Kremla - pan George J. Baburnič
- Za rodinu Josefa a Ludmily Ručovy - rodina Petko
27. Za živou a zemř. rodinu Kubelkovu z obou stran - rod. Kubelkova
- Za zemř. Franka Vnučáka - jeho manželka Mary
28. Za zemřelého Jana Pojetu - paní Josefa Pavlicová
- Za chlapce Štefana a Johnny - manželé Petko
29. Za rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
30. Za živou a zemřelou rodinu Řehůrkovu z obou stran
31. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro rodinu Charvátovu

ZEMŘELI: Joseph F. Kasarda, brat pani Irenke Veselej, Josef Yirka, bratr pana Jerry Yirky, panu Vávrovi sestra Marie, Marie Růžková a Martin Hrabík. - Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám šťastné shledání s našimi zesnulými dopřál, prosíme tě, vyslyš nás!"

MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ!

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

Pan Stěpán Příkazský se dožívá DEVADESÁTKY,
paní Anežka Santorová OSMDESÁTKY a pan Karel Hruša SEDMDESÁTKY.
Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vy-
prošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a
hojně požehnání.

*Kéž dobrotivý Pán Bůh odplatí zdravím, pozemskými statky a hojným
požehnáním všem, kdo s ochotou a radostnou obětavostí pracovali na
našem Martinském posvěcení. Děkujeme zvláště neúnavným kuchařkám a
všem, kdo přispěli do Bufetu a do Tomboły.*

VÁNOČNÍ PŮLNOČNÍ MŠE SVATÁ

- půlnoc mezi 24. a 25. prosincem - v dolním kostele Panny Marie Kar-
melské v Astorii. Příležitost ke sv. zpovědi od 10:30 do 11:30 v dolním
kostele.

* 30.9.1899
† 4.8.1992

Z poselství kardinála Františka Tomáška čteného při jeho pohřebním obřadu:

"Je to rozloučení jen na krátký čas, neboť i
nejdelší život uplyne jako mizivý okamžik a naše
trvalá životní existence začne s tím, kdo nás do
života poslal: s naším nebeským Otcem. Bude to
naše existence trvalá, věčná, a bude taková, jakou
jsme si zasloužili ve svém životě.

Vy všichni na to myslete, že naše síla a jistota
a to v každé situaci života, je v Kristu a ve zbož-
ných přimluvách Matky Boží, Panny Marie. Ano, jen
Kristus nám může slíbit: 'Já jsem chléb života. Kdo
přichází ke mně, nebude už nikdy hladovět, a kdo
věří ve mne, nebude už nikdy žíznit.'

V tom duchu jsem s vámi se všemi, a z plna
srdce vám a všem vašim drahým žehnám

VE JMÉNU OTCE, I SYNA, I DUCHA SVATÉHO.

S Pánem Bohem, a na shledanou v našem nejkrásnějším věčném domově.

* * *

*Důležité je pracovat, ještě důležitější je modlit se,
a nejdůležitější je přinášet oběť.*

Často opakoval kardinál Tomášek.

Chceš dosáhnout velké věci? Zapřáhni do tvého vozu hvězdy! - Emerson

Roku 1883 vybral sa na veľkú okružnú cestu po Francúzsku. Išiel, ako vieme, zobrať milodary na do-
stavenie chrámu Božského Srdca v Ríme. 31. januára od-
cestoval z Turína do Nizzy. Tam sa mu stala nehoda. Pre-
chádzal drevenou lavičkou cez riečku Paillon. Svojím slabým
zrakom nedovidel, kde stúpl, kročil mimo a padol do vody. Keď
ho vytiahli, bol mokrý do nitky. Na šťastie nebolo to ďaleko od
saleziánskeho ústavu. Ale beda! Don Bosko nemal iných šat, okrem tých,
čo mal na sebe, a v celom ústave ani jeden salezián nemal dve reveren-
dy, aby bol mohol Don Boskovi jednu požičať. Nepozostávalo teda nič
iného, ako mokré šaty vyzliecť, ľahnúť si do postele a čakať, kým
uschnú.

Z Nizzy odišiel do Toulona, Marseille, Avignona a Lyona. Všade ho
vítali ako svätého a divotvorcu. Na tejto ceste stretol sa s ním i abbé
Monin, prvý životopisec arského farára sv. Jána Vianneya. Keď videl,
ako sa hrnú húfy ľudu za Don Boskom a prosia o modlitbu a požehnanie,
celý prekvapený zvolal:

- To je navlas to isté, čo som videl i u svätého farara arského.

Dňa 2. marca odchádzal Don Bosko z Avignona do Lyona. Na stanicu
sa dohrnulo toľko ľuď, čo sa s ním prišli rozlúčiť, že sa cestujúci ne-
mohli dostať do vlaku.

- Len pozrite, Don Bosko, aké more hláv je tu - ukázal na zástup
Don Boskov sekretár Abbé Barruel.

- Je na čase, aby sme zmizli - povedal žertovne Don Bosko.

V Lyone navštívil 8. apríla chýrny chrám Matky Božej: Notre Dame
de Fourvière. Monsignor Guiol, správca chrámu, a Don Pothier mu po-
sluhovali pri sv. omši. Kostol bol nabitý. Don Bosko povedal pár slov a
dal na konci požehnanie. Ale mnohí sa pre nedostatok miesta do chrámu
nedostali. Tým musel dať Don Bosko požehnanie mimo kostola, pred
správcovým bytom. A tak to bolo aj v Ainay, v chráme sv. Františka
Saleského, v seminári, u Sestier Božského Srdca a v iných lyonských
kostoloch, kde Don Bosko slúžil sv. omšu alebo kázal.

V Lyone na jeho poctu usporiadali i niekoľko slávnostných schôdzok.
Mal na nich prehovoriť o sociálnych otázkach. V sále Guillotière, ktorá
bola naplnená boháčmi, robotníkmi a oduševnenou mládežou, povedal pa-
mätné slová:

- Mládež je rozkošou Božou. Vytiahnite peniaze zo svojho vrecka a
pomáhajte vychovávať robotníctvo, lebo ak nie, robotníci budú revolucio-
nármi a zajtra vám prídu peniaze zobrať násilím... Spása spoločnosti je
vo vašich vreckách - dodal s úsmevom, prízvukujúc pomaly a s dôrazom
slovo za slovom.

Istého rána šiel slúžiť sv. omšu k hrobu lyonského mučeníka sv.

Potina. Kŕstol leží na vršku. Na zákrute pod vrškom húfy ľudu mu zastavili koc, takže sa ďalej nemohol ani pohnúť. Prosili ho o požehnanie. Don Bosko vyslyšal ich prosbu a dal im požehnanie. Ale kočiš bol netrpezlivý, že sa musí stále prebíjať cez masy a cesty veľmi pomaly ubúda, preto zlostne zašomral:

- Eh, radšej by som vozil diabla ako svätého!

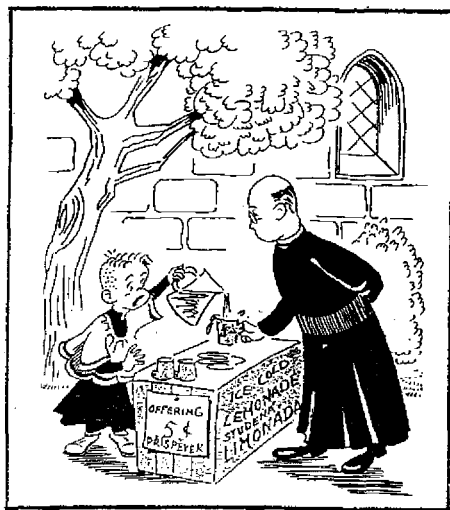
V sobotu 14. apríla pozvali Don Boska na zasadnutie Lyonskej zeme-
pisnej spoločnosti. Prosili ho o prednášku o Patagónsku, kde jeho misio-
nári pracovali už pár rokov. Na veľkom stole ležala rozložená mapa a
lyonskí učenci so živou pozornosťou sledovali na nej Don Boskove výkla-
dy. Jeho prednáška bola znamenitá. Opísal patagonské zvierata, rostlin-
stvo, geologické zvláštnosti, rudy a potom hranice, rieky, vrchy, pod-
nebie, obyvateľstvo, zvyky atď. Páni učenci pomaly nechali mapu mapou
a čím ďalej tým viac obdivovali starca, ktorý tak krásne, živo a pod-
robne opísal Patagónsko, ako čo by zrovna stadiaľ bol prišiel prednášať
do Lyonsa.

(Alberti-Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

MINISTRANT "ZVONEK"

Zvonek: "Umíte hrát na varhany, když lidé zpívají česky?"

Zvonek: "Jakou měrou měrou měříte, takovou vám bude naměřeno."